

1. Tak ti brácho píšu psaní,
slova hlídám nemusíš se bát,
já ti vážně do skonání,
že jsi zmizel, nechci vyčítat.

2. Vítr odvál naše hádky,
dům se prázdným tichem naplnil,
ty sis přivřel cestu zpátky,
nepočítám kolik je to mil.

R: Tady v horách za velkou louží
žiju pořád v našem rodném stavení,
každý ráno smutek kolem krouží,
oba víme z čeho pramení.

3. Milej brácho, chtěl bych končit,
dlouhou cestou dopis poletí,
dokud žijem nač se loučit,
čas už strhal dráty prokletý.

R:

4. Až tě jednou zase potkám,
budem jiní než jsme byli dřív,
přesto věřím starejm fotkám,
spolu brácho projdem cokoliv.

R:

:Tady v horách za velkou louží... :
*: